

**Williams allerbedste
fødselsdag**

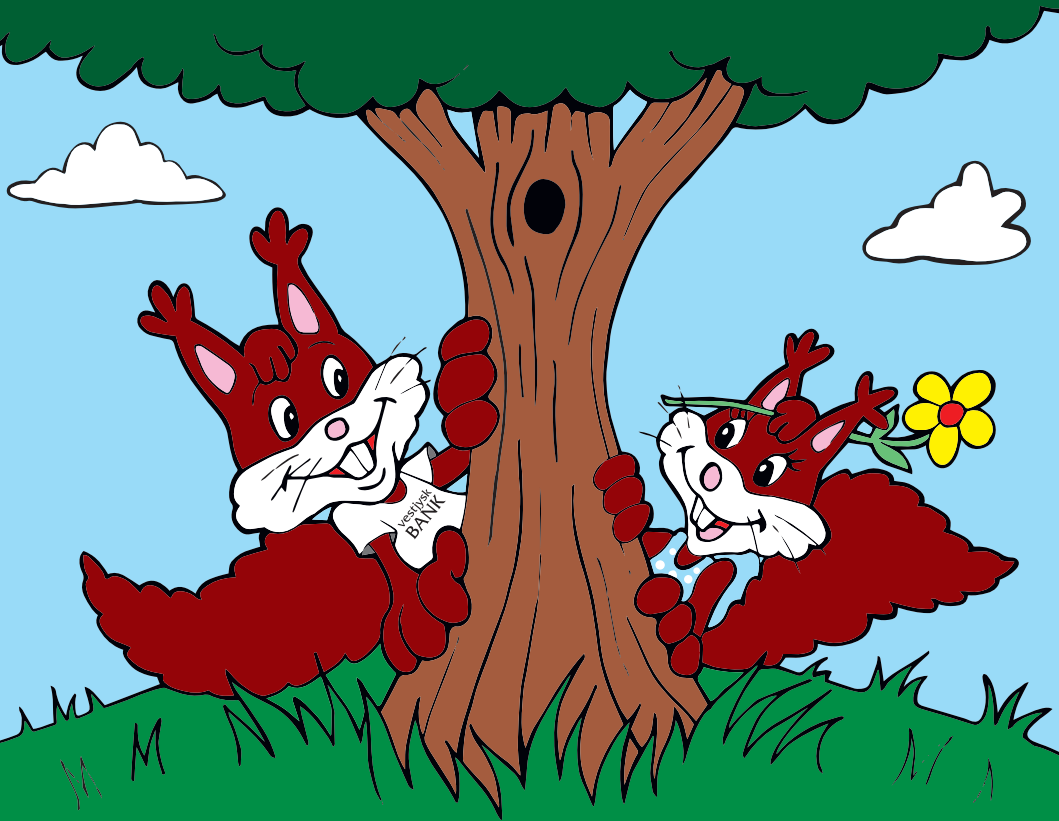
Williams allerbedste fødselsdag

Denne bog tilhører

Kender du mon egernet William? Måske har du set ham hoppe ned fra fødselsdagskagen med flødeskum i hele hovedet? Så er det helt sikkert ham. Han er lidt af en bandit. Det er ikke for at være fræk. Men altid bare lige fordi, han har fået en ide...

Men William er god nok. Det synes Emma i hvert fald. Hun er også et egern. Og hun er hans allerbedste ven. Hun elsker at være sammen med William, fordi han er så god til at finde på sjove ting.

Det var ikke en helt almindelig dag, William var vågnet til. Han kiggede sig omkring. Hvad var det nu for en dag? Han kunne ikke komme i tanke om det. Men så kom han til at kigge sig selv i spejlet.

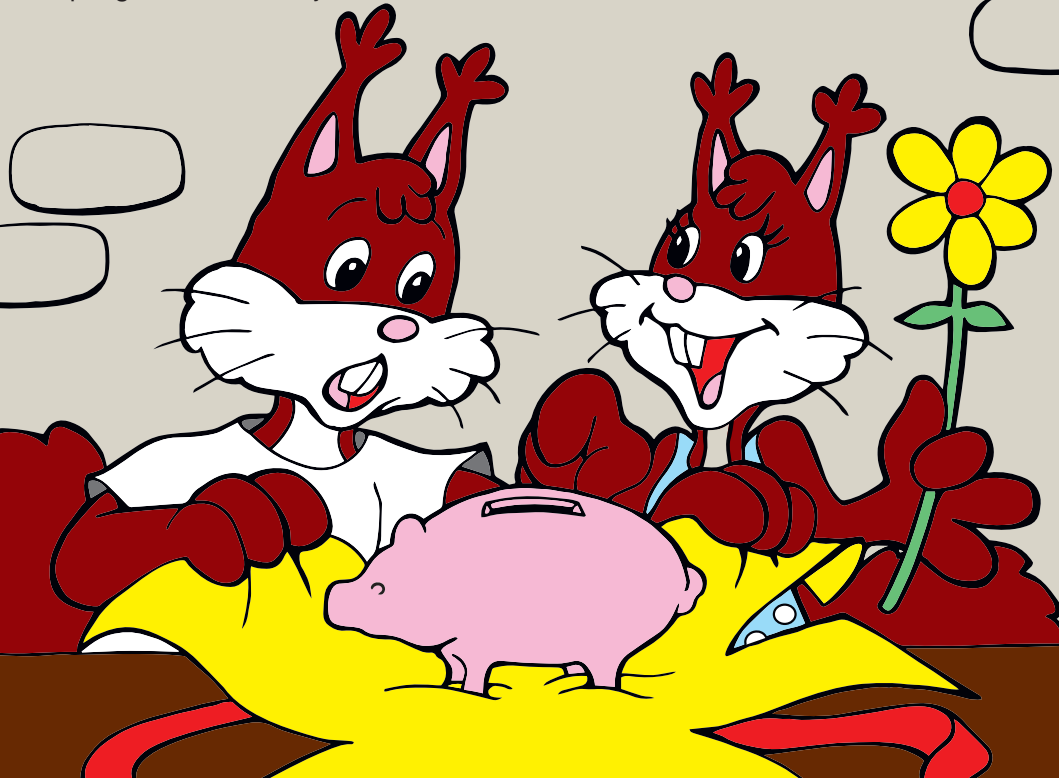
“Det er jo min fødselsdag. Jeg er blevet et helt år større.”

Han sprang en meter op i luften og følte sig kæmpestor. Idet han landede på jorden, bankede det på døren. Det var Emma. Hun havde en stor gul pakke under armen. "Den er til dig," sagde hun og gav ham pakken. Han satte straks tænderne i papiret og flåede det af.

Men hvad var nu det? William så skuffet ud. En gris med et hul midt på ryggen?!

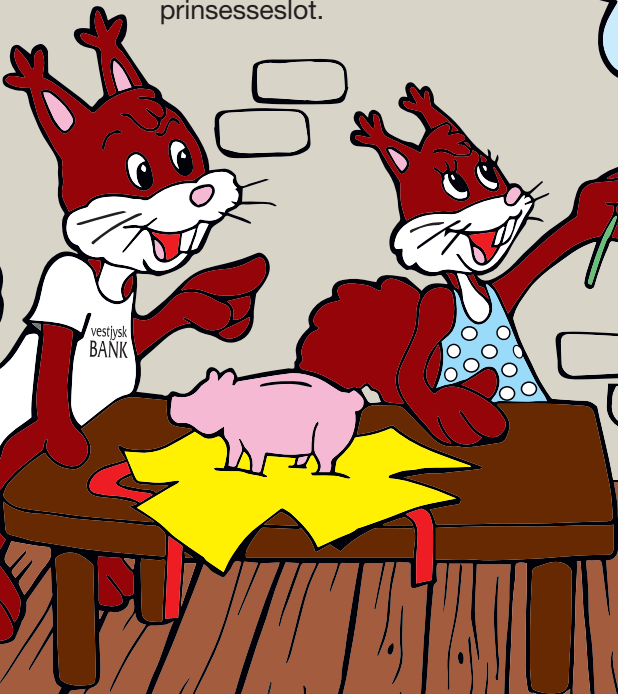
“Det er en sparegris,” sagde Emma. William var lige ved at græde. Han havde jo ønsket sig et løbehjul. Og så fik han bare en dum sparegris. Emma forklarede ham, at hun jo slet ikke havde så mange penge, som et løbehjul kostede.

“Man kan da bare plukke flere penge, hvis man ikke har nok,” sagde William.
“Hvad er det for noget sludder,” sagde Emma. “Penge vokser ikke på træerne.”
William mente ellers nok, han engang havde set et pengetræ. Men det havde
han nok ikke, når Emma nu sagde det.
Hun plejede at vide alting.

Hvordan får man så penge? William vidste det ikke. Men det gjorde Emma. Hun fortalte, at hendes storesøster engang havde ryddet op på sit værelse og lavet en butik, hvor folk kom og købte alt det legetøj, hun ikke brugte mere. Og på den måde havde hun fået penge nok til at købe et nyt prinsesseslot.

William forstod det ikke helt. Kunne man virkelig sælge det legetøj, man ikke selv gad at have og så få penge for det? Det måtte komme an på en prøve.

William gik straks i gang med at se, om der var noget gammelt legetøj, han ikke legede med mere. Men nej, sværdet ville han ikke af med. Heller ikke brandbilen. Men elefanten, den kunne han godt sælge. Men det var jo ikke nok.

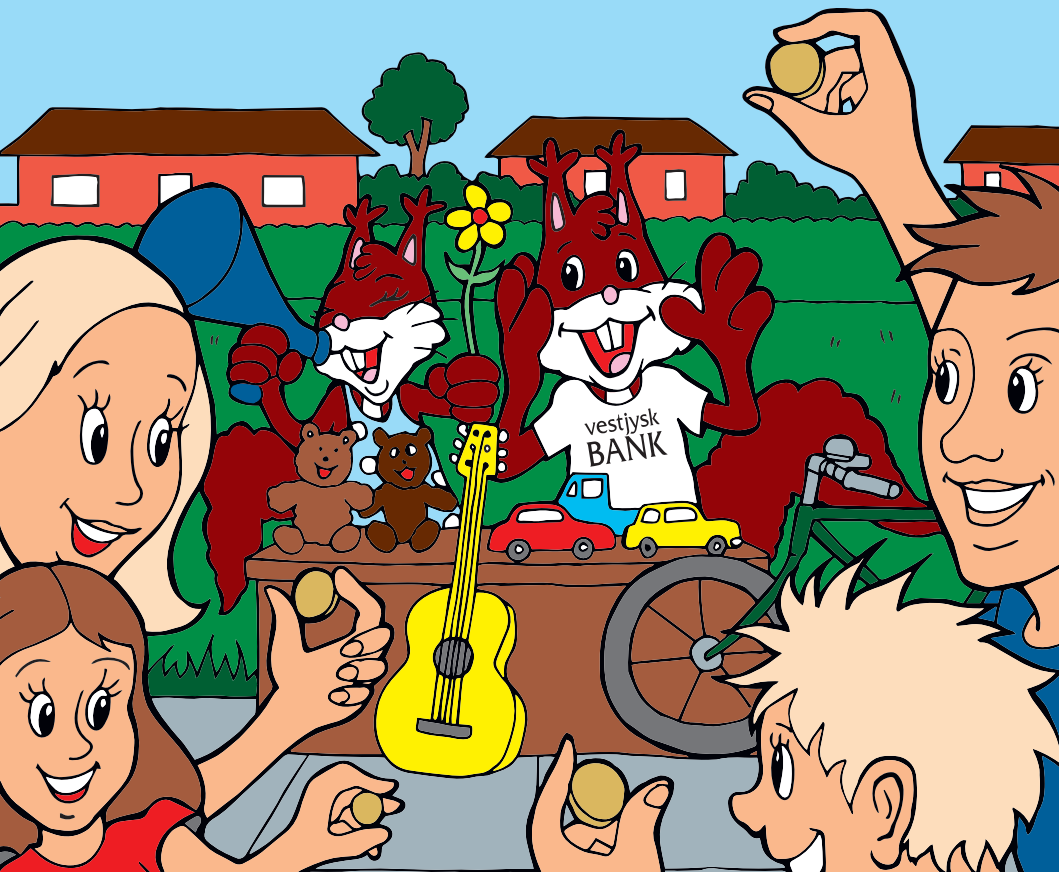
Emma kiggede spørgende på William... “Bare rolig Emma, jeg har en idé,” sagde han og løb ud af døren. Emma fulgte efter ham.

Et øjeblik efter stod de og ringede på hos naboen. “Har du nogle gamle ting, du ikke bruger, som vi må få og sælge?”, spurgte William. Straks fik de en gammel cykel og en legetøjsuitar. Hos genboen fik de en pose fuld af bamser. Længere nede af vejen en kasse med gamle biler. Og efter en runde i kvarteret havde de nok til at lave en lille butik.

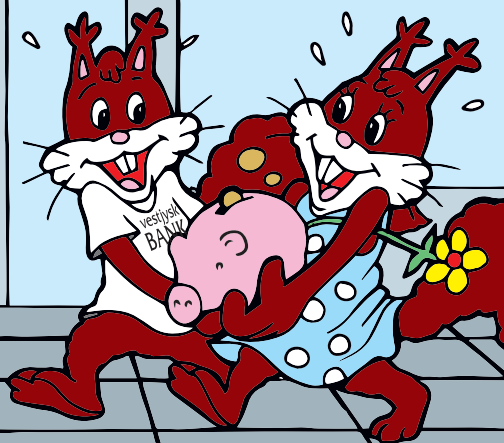

“Kom og køb; biler, bamser og skøre dimser,” råbte William. Folk strømmede til, og i løbet af en time var næsten alle tingene solgt.

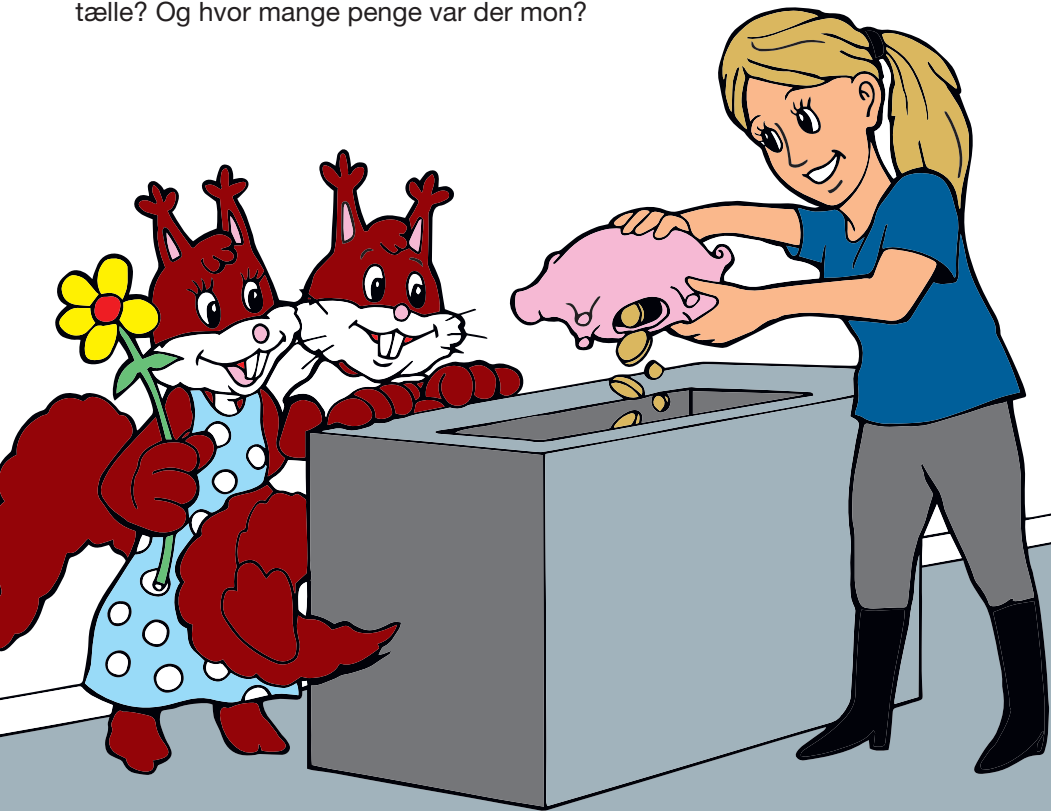
Tilbage stod sparegrisen på bordet. Den var tung og fyldt med penge. William kunne ikke tælle til så mange. Så Emma foreslog, at de skulle gå i banken, hvor man kunne få en maskine til at tælle pengene. Det havde William aldrig prøvet før. Men han synes, det lød sejt.

vestjysk BANK

“Værsgo,” sagde William til bankdamen og rakte hende sparegrisen. Damen gik hen til en stor maskine, hvor hun tømte pengene ned i. Klir, klir, klir, lød det.

William var meget spændt. Hvordan kunne maskinen tælle? Og hvor mange penge var der mon?

“395 kr.,” sagde bankdamen.
“Hurra,” råbte William af glæde og hoppede for
anden gang den dag en meter op i luften.
“Nøjagtig nok til at købe et løbehjul. Nu kan jeg
få mit ønske opfyldt. Det er altså den
allerbedste fødselsdag – nogensinde, Emma.”

Sammen løb de to egern ud af banken
og hen mod legetøjsbutikken.

vestjysk BANK